

כְּשֶׁקָשָׁה אֲנַחְנוּ בְּעֵלְיָהּ

אבא/אמא: בשבועות האחרונים הלמוד בעלון זה עוסק בעבודת התפלה. במאמר נפלא שאמר הרבי בשנת תשט"ז, על הפסוק "פדה בשלום", הוא מבאר כיצד עלינו להתפלל:

התפלה היא כנגד הקרפנות שעלו באש על גבי המזבח. בכוח ה'אש' וההתלהבות של התפלה להתגבר על ה'אש' של הנפש הבהמית וההתלהבות מההנאות של העולם, עד שלא יהיו לאדם מחשבות לא טובות בעת התפלה וכל ההתלהבות שלו תהיה רק בקדשה.

ב'עולם' רגילים לומר שהעליה היא קשה יותר מהירידה, ולכן עבודת התפלה כה עלינו 'להעלות' את הנפש הבהמית (כמו הקרבן) ולמשך אותה לקדשה, צריכה להיות מתוך מאמץ והתגברות [ולכן, כמבאר במאמרים אחרים, התפלה נקראת 'שעת קרבא' מלשון קרב ומלחמה].

ירידה לצורך עליה

ילד/ילדה: כדי להצליח 'לעלות' למעלה בעת התפלה, לפני התפלה עלינו לעשות 'ירידה לצורך עליה'. על האדם להתבונן, כפי שלמדנו בשבוע הקודם, לערוך חשבון נפש ממצבו הרוחני, ולבדק במה

עליו להשתפר. על כך אומרים חז"ל "אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראש". זו 'ירידה' כי יכול להיות שההתבוננות במצבו תגמיק קצת את מצב רוחו, בראותו שהמצב לא הכי משלם... אך דוקא על ידי זה הוא ירגיש שפל ברה לפני ה' וכה יוכל להתעלות בעת התפלה, וכדברי הזהר "מאן דאיהו רב (=מי שהוא גדול בעיני עצמו) - איהו זעיר (=הוא קטן), ומאן דאיהו זעיר - איהו רב". דוקא מי שהוא קטן בעיני עצמו, יכול להגיע לגדלות אמיתית.

[מצד שני מובא בתנאי מאמר חז"ל "אין עומדים להתפלל אלא מתוך שמחה" ולכן מבאר שם כי המריחות וחשבון הנפש צריכים להיות בקריאת שמע שעל המטה, ואלו בבקר יש לקום ולגשת לתפלה מתוך שמחה]

על מה מבקשים סליחה בשמונה עשרה?

אבא/אמא: לפי זה היינו צריכים לבקש "סלח לנו" לפני התפלה, בזמן חשבון הנפש, ומדוע אנו אומרים את זה בברכות שמונה עשרה, הזמן בו אנו כבר בשיא ההתעלות, בראש 'סלם התפלה'? מסביר הרבי, שיתכן מצב בו אדם מתנהג כראוי, לומד תורה ומקיים מצוות, ומרגיש שהכל בסדר עמו. אך דוקא בתפלת שמונה עשרה, כשהוא עומד לפני המלה, מלה מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא,

פותרים את היום בתפלה. התפלה היא בעצם כמו סלם:

רגלי הסלם מנחות על הקרקע - בתחלת התפלה יהודי נמצא במצב של 'קרקע', הוא עדין שיך לחמירות - לשנה, לאכילה ולשאר צרכי האדם. אבל בעצומה של התפלה הוא מגיע 'השממה'. הוא כבר שיך פחות לדברים חמריים ויותר מחבר וקשור לרוחניות - לאהבת השם, לתורה ולמצוות.

לכך אנו מגיעים כשאנחנו חושבים על המלים שאנו אומרים בתפלה ומבינים איך שהשם מחיה את כל העולם כלו ואנו זוכים להיות קשורים אליו.

הלקחה:

ילד/ילדה: יהודי צריך לזכר שלמרות עסוקיו בדברים החמריים, יש ביכולתו להגיע 'השממה' ולהתקשר עם השם.

החבור עם השם בשעת התפלה נותן לנו כוח לעבד אותו במשך כל היום, גם כשאנו אוכלים ושותים, עובדים ונחים.

(מעובד ע"פ 'היום יום' ה' כסלו ועוד)

אז הוא מרגיש שעוד יש לו מה לתקן. כיון שלפני המלה הכל צריך להיות משלם, ואם כן גם הדברים שהיו קטנים ופעוטי ערך בעיניו הופכים פעת להיות חשובים ודורשים תקון. אם כן, לפני ובתחלת התפלה האדם נפטר מהמעשים ומההרהורים הלא טובים ('הרע הגס'), אך בעת תפלת שמונה עשרה הוא מגיע למדרגה גבוהה יותר ו"מצחצח את כל הפתורים" שלו (ומתקן גם את 'דקות הרע').

עומד לפני המלה

ילד/ילדה: ובלשון הרבי: "וזהו שבשמונה עשרה דוקא אומרים 'סלח לנו אבינו כי חטאנו', לפי שישנם ענינים שבתחלה לא ידע כלל שזהו ענין של חטא, ואדרבה נדמה בעיניו שזהו ענין של קדשה, אבל כשמגיע לשמונה עשרה, שאז הוא כעומד לפני המלה, אזי מרגיש שגם ענין זה לחטא יחשב, ומבקש סלח לנו כו'. והינו שעל ידי העבודה דשמונה עשרה דוחים גם את דקות הרע".

הלקחה:

לפני תפלת שחרית נשגן את תחלת פרק מ"א בתנאי, עד המלים "כעומד לפני המלה", וננסה לחשב על משמעות המלים שאנו אומרים, כהכנה לתפלה.

(מעובד ע"פ מאמר ד"ה פדה בשלום תשט"ז)

נדרני החסידים

ט'-י' כסלו

ימי הולדתו, פטירתו וגאלתו של אדמו"ר האמצעי

לזכות בן

על הולדתו של אדמו"ר האמצעי מספר כי לאחר שנולדו לו רק בנות, בקש אדמו"ר הזקן מרבו, המגיד ממזריטש, ברכה לבן. השיב לו המגיד: "במה יזכה נער? את אורחו" - על ידי הכנסת אורחים זוכים שיולד נער (בן).

לפני הסתלקותו (ב"ט בכסלו תקל"ג) ברה אותו המגיד בבן ובקשו שיקרא לו על שמו. שנה לאחר מכן, ביום ט' כסלו ה'תקל"ד, התקיימה הברכה וכן נולד לאדמו"ר הזקן ורעייתו הרבנית שטערנא, ויקרא שמו בישראל - דובער, על שם המגיד ממזריטש.

נקודה משיחה

באיזה סלם אנו מטפסים כל יום?

ילד/ילדה: בפרשת 'ויצא' מספר על יעקב אבינו שיוצא לחרן, במצותה של רבקה אמו, גם כדי להנצל מעשו שרצה להרגו בגלל הברכות שלקח מיצחק וגם כדי למצא שדוה. כשמגיע הלילה הוא שוכב לישון ורואה בחלומו "סלם מצב ארצה וראשו מגיע השממה".

אם זה סתם חלום, למה חשוב לתורה לספר לנו על החלום הזה? מה אנחנו יכולים ללמד מהספור על הסלם?

אבא/אמא: הסלם הזה רומז על משהו שאנחנו עושים כל יום. אנו

